

Videnskabsminister Helge Sander
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

11757

ERSC/haha

8.3.2005

Suppleringsuddannelse – en unødvendig barriere for professionsbacheloror på sundhedsområdet

Kære Helge Sander

Ny uddannelsesbarriere og ingen faglig dokumentation

Jeg vil hermed udtrykke min meget stærke beklagelse af, at du har valgt at udstede bekendtgørelsen om suppleringsuddannelse til den sundhedsfaglige kandidatuddannelse (cand.scient.san.). Efter min opfattelse er et obligatorisk krav til alle sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser om ½ års suppleringsuddannelse for at få adgang til cand.scient.san. i klar modstrid med centrale uddannelsespolitiske målsætninger, først og fremmest målsætningen om at fjerne barriere og skabe sammenhæng i uddannelsessystemet.

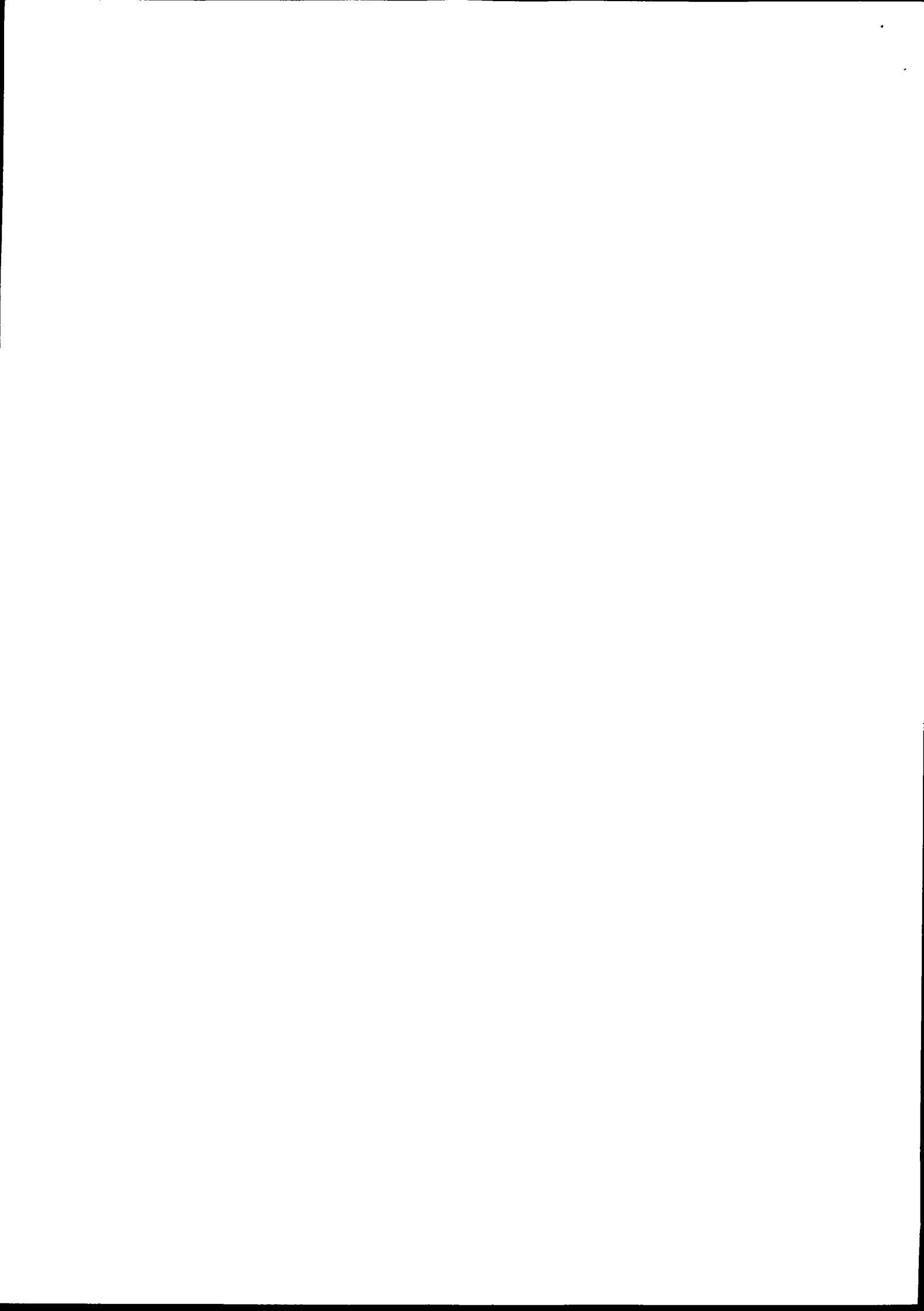
At suppleringsuddannelsen tilmed indføres for de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser, uden at der er foretaget en faglig vurdering af de enkelte uddannelser, er for mig helt uforståeligt. Som en alternativ fremgangsmåde har jeg foreslået, at der blev foretaget en sådan faglig vurdering af hver af de 8 professionsbacheloruddannelser med henblik på at afdække evt. behov for justeringer i uddannelserne eller supplerings, men den mulighed har du desværre afvist.

Med udstedelsen af bekendtgørelsen blokeres muligheden for en faglig og dermed saglig vurdering af de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser adgang til cand.scient.san. og jeg vil derfor stærkt opfordre dig til at tilbagekalde udstedelsen.

Jeg vil gerne i det følgende uddybe, hvorfor jeg og de faglige organisationer, som FTF repræsenterer, lægger så stor vægt på denne sag.

Sammenhæng i uddannelsessystemet gennem kvalitetsløft af uddannelserne

En obligatorisk suppleringsuddannelse har stor principiel betydning for professionsbacheloruddannelserne på sundhedsområdet. At indfører et generelt krav om supplerings for disse uddannelser ved adgangen til den sundhedsfaglige kandidatuddannelse er i modstrid med såvel MVU-lovgivningen fra 2000, vedtaget af et enigt folketing, som Universitetsloven fra 2003.

Et vigtigt mål med denne lovgivning er at skabe sammenhæng i uddannelses-systemet. Fjernelse af blindgyder og barriere mellem systemerne skal motivere flere til at videreuddanne sig og det skal sikre en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne.

Sammenhængen skal etableres på fagligt relevante områder. En sådan fagligt relevant sammenhæng er der mellem de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser og den sundhedsfaglige kandidatuddannelse, som har sygeplejersken, fysioterapeuten, ergoterapeuten m.fl. som sin primære målgruppe.

At skabe bedre sammenhæng skal naturligvis også ske på et fagligt forsvarligt grundlag. Ingen – hverken samfundet eller den enkelte – har gavn af at starte på en uddannelse, som man ikke har forudsætninger for at gennemføre. Derfor skal sammenhængen bl.a. sikres gennem et kvalitetsløft af de uddannelser, der giver adgang til videreuddannelse.

De sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser i ergoterapi, fysioterapi, jordemoderkundskab, radiografi, sygepleje, ernæring og sundhed, medicinsk laboratorieteknologi og afspændingspædagogik har alle gennemgået et sådant kvalitetsløft i form af reformer og justeringer med henblik på at opfylde de faglige og metodiske krav til professionsbachelorniveauet. Et centralt element i dette kvalitetsløft er forskningstilknytningen af de enkelte uddannelser. Undervisningsministeren har på denne baggrund godkendt hver af de 8 uddannelser til udbud på professionsbachelorniveauet, der jf. lovgivningen er på samme niveau som universitetsbacheloren.

Dette faglige og metodiske løft gør, at der efter min opfattelse ikke længere er behov for en suppleringsuddannelse for de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser til cand.scient.san. Tværtimod kan den direkte adgang ske på et kvalitetsmæssigt forsvarligt grundlag, og i fuld overensstemmelse med lovgivningens mål om sammenhæng.

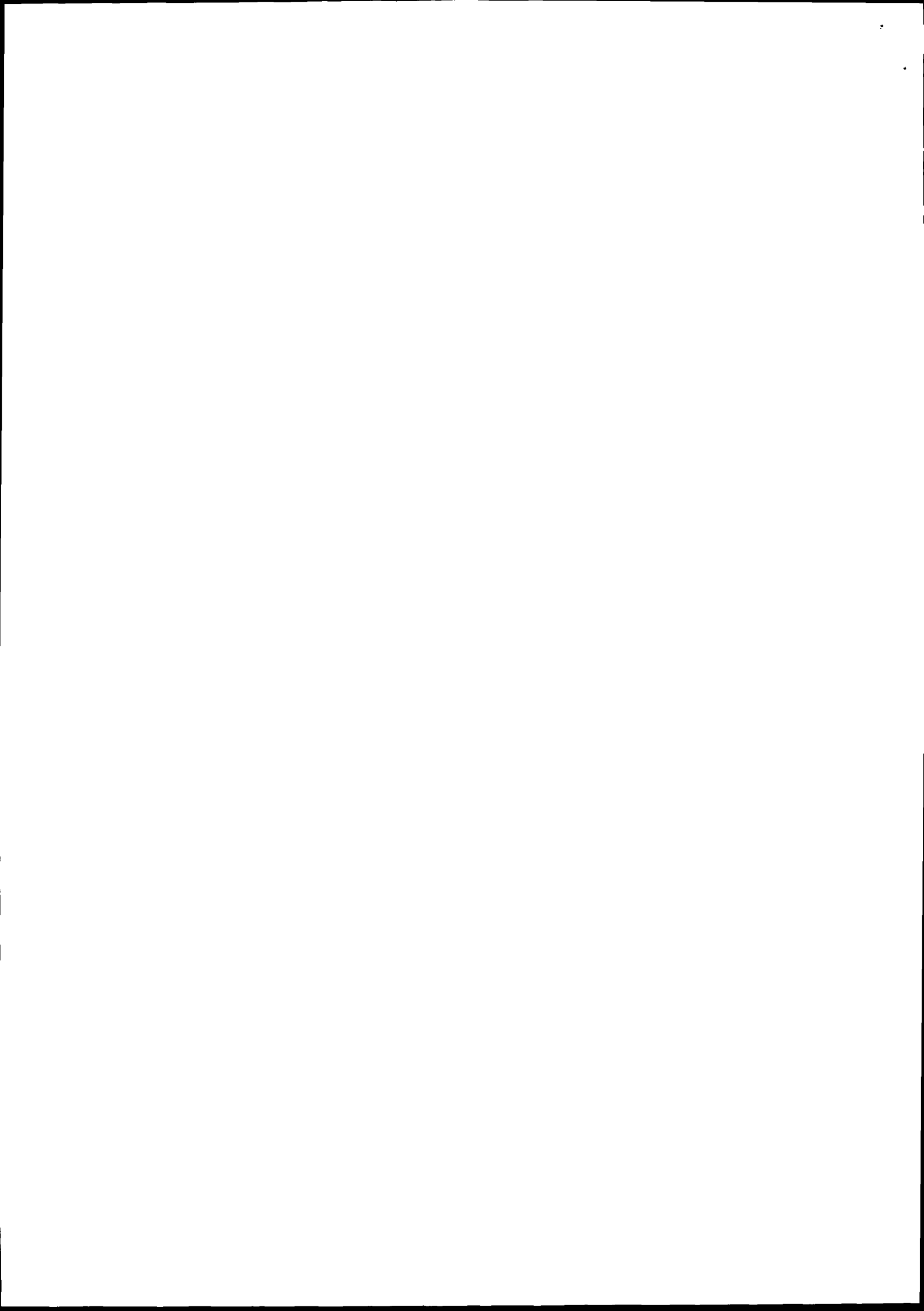
Spild af økonomiske og menneskelige ressourcer

I reformprocessen af de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser er der anvendt mange både menneskelige og økonomiske ressourcer for at sikre kvalitetsløftet. Denne positive investering skulle gerne lønne sig – også økonomisk.

En ny suppleringsuddannelse for professionsbachelorere udbudt under loven om åben uddannelse vil imidlertid trække i den modsatte retning. Den udløser ekstra offentlige udgifter i form af taxameter samt brugerbetaling, der skal afholdes af det enkelte individ eller den offentlige arbejdsgivers budget. Det er ganske simpelt ikke en effektiv anvendelse af de offentlige uddannelsesressourcer.

Ikke belæg i datagrundlaget for suppleringsuddannelse

Selvom datagrundlaget endnu er spinkelt, peger videnskabsministerens svar på spørgsmål 86, stillet af Folketingets Uddannelsesudvalg, på, at der "på baggrund af tal fra DPU, RUC og ITU ikke er noget der tyder på, at professionsbachelorere klarer sig hverken bedre eller dårligere, end andre studerende på disse universitetsuddannelsers kandidatuddannelser" (Sp nr.86, Uddannelsesudvalget, 17.2.2004, Alm.del – bilag 219).

En anden løsning er mulig

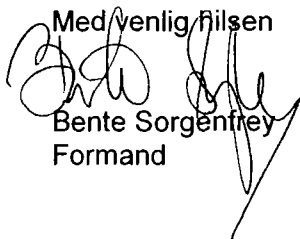
Udstedelsen af bekendtgørelsen om suppleringsuddannelsen bygger ikke på en faglig vurdering af sammenhængen mellem kandidatuddannelsen og de enkelte sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser. Det er et helt afgørende problem i den procedure, der er fulgt i sagen.

Den arbejdsgruppe, som blev nedsat i januar 2005, fik 3 dage til at afgive rapport. Indholdet i afrapporteringen består dels af et forslag til, hvordan bekendtgørelsen skal udmøntes og evalueres, dels et forslag til indholdet i suppleringsuddannelsen. Der er ikke overfor FTF fremlagt materiale, hvor der foretages en faglig vurdering af de enkelte professionsbacheloruddannelsers evt. faglige mangler set i forhold til adgangskravene på den sundhedsfaglige kandidatuddannelse.

Derfor har FTF foreslået, at behovet for udstedelsen af en bekendtgørelse måtte drøftes på baggrund af en reel faglig og metodisk vurdering af de enkelte sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelsers grundlag for direkte adgang til kandidatuddannelsen. En sådan vurdering skal inddrage den relevante faglige ekspertise fra de enkelte uddannelser, samt sikre, at der udarbejdes forslag til, hvordan evt. mangler kan løses.

Blandt disse løsningsmuligheder kunne være justeringer i den enkelte professionsbacheloruddannelse eller faglig eller metodisk supplerung indlagt i kandidatuddannelsen, hvis den faglige vurdering afdækker et behov herfor. Sådanne tiltag ville i givet fald være i langt bedre overensstemmelse med MVU-lovens mål om at reducere behovet for suppleringsuddannelser. Derfor opfordrer jeg til at bekendtgørelsen trækkes tilbage og der i stedet åbnes for en reel faglig og dermed saglig vurdering af de sundhedsfaglige professionsbachelors adgang til cand.scient.san.

Med venlig hilsen

Bente Sorgentrey
Formand

c.c.

Undervisningsminister Bertel Haarder
Carina Christensen, formand for Folketingens Uddannelsesudvalg
Folketingets Uddannelsesudvalg
Hanne Severinsen, formand for Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi
Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi

